

หนังสือสำคัญ

ได้สำมอย่าง นายรำคาญ
 แคมเก็บ อชณา เพลิงธรรม
 มนุษย์แบบ อาจินต์ บัญจพรรค
 ขอบกรง ราช รังรอง
 กรวยกรง นิตย นราร

รงค์ วงษ์สวรรค์ ขอเสนอ

นิราศคิม

เสเพลบอยขาวไร
 สมัยเถลในหัวใจ

เพชรภทร ปกรณ์ เป็นเจตีย
 การตุนยัคที่ ๓ “ตวย”
 ดอกหญ้า จินตนา เป็นเจตีย
 โรงจำนำที่รัก “กระจากผ้า” กับพวก
 วิมานสลัม ณรงค์ จันทรเรือง
 เติงบนนคที่ ๔ มนต์ สัตยารักษ์
 คนเขียนหนังสือ เสถียร จันทิมาร
 อนุทินลำวน ภิญญี แผลมฟ้าผ่า
 ลำนำภกระลิ่ง อังคาร กัลยาณพงศ์

สุดิตต์ วงษ์เทศ และ บรรคย์ดี ขนปาย
 ขอแนะนำ วารสาร ไบรอาณคตี เป็นพิเศษ

และท่านควรคอย ฮิปป์บุคไลไล

วิ ง ป ร ะ ส า น ส า ย

สุดิตต์ วงษ์เทศ เกิดเมื่อปีระกา พ.ศ. ๒๔๘๘
 แต่ บรรคย์ดี ขนปาย เกิดเสียก่อน เมื่อปีวอก พ.ศ. ๒๔๘๗

ผลงานทางกวีนิพนธ์ที่ตีพิมพ์รวมกันมี ๔ เล่ม คือ

นิราศ พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗

กลอนลกขั้ว พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๘

เพลงทุ่ง พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๙

กวีนิพนธ์นักศึกษ พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒

ผลงานทางเรื่องสั้นที่ตีพิมพ์รวมกันมี ๑ เล่ม คือ

ตรงรักตรงใจ พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑

ปัจจุบันเป็นนักศึกษาคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

เพราะฉะนั้น หนังสือเล่มต่อไปที่จะร่วมกันเขียน คือ

โบราณคดีฉบับขลุ่ย

คู่มือนิสิตนักศึกษา

สุจิตต์ วงษ์เทศ

จรรักษ์ชัย บุนปาน

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

๒๓๐ นากรเชชม พระนคร โทรศัพท ๒๗๒๕๗

จัดพิมพ์จำหน่ายเป็นครั้งแรก

มกราคม ๒๕๑๒

จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานคร

๑/๑ ถนนราชบพิธ พระนคร โทรศัพท ๒๕๕๑๗

นายจุมพล เศรษฐพงศ์พันธ์ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา

พิจารณา ดัดแปลงออกแบบปก

ราคาเล่มละ ๕ บาท

คำนำ

ของ ผู้จัดพิมพ์

ผล เคษะธาดา

“ด้านกพิมพ์ประพันธ์ลำดับ ครับ ผม สุปล เษะธาดา พุด”

“คุณสุพลหรือครับ น้ผม สัจจิตต์ วงษ์เทศ ขวรงค์ชัย บุนปาน ครับ”

“อ้าว ว่าไง” ผมพุดพลางนึกภาพเด็ก ๒ คน นิ่งมนัส สัตยารักษ์ เคยขนานนามว่า กุมารสยาม ผมถอยคำมรุตวาทอันแค้นไฟเราระลา

“ผมอยากพุดถึงหนังสือเล่มต่อไปครับ ตามที่คุณสุพลจะให้รวมเรื่องสั้นออกมาอีกเล่มหนึ่งนะ เราปรึกษากันและตุทิศทางลมแล้วครับ ทำไม่ได้ด้วยเหตุผลตั้งต่อไปประการแรกเราเป็นเด็ก การทศกรรกรังใครชายดี ไม่ได้หมายความว่า ผู้เขียนเขียนดีเล่มต่อไป คนอ่านอาจจะขอด้วยความเอ็นดู เพื่อนรุ่นพี่ช่วยกล่าวขวัญถึงด้วยความเมตตา นั่นเป็นเหตุให้หนังสือขายได้ ประการสำคัญเราได้ตั้งใจจะในหัวใจแล้วว่า แม่ชวดชวงน จะเขียนเรื่องสั้นออกมาได้มากมายกายกอง หนังสือรวมเรื่องสั้นของเราก้อออกได้เพียงปีละเล่มเดียว”

“เหตุผล?”

“เราเป็นเด็ก, จริงอยู่. ความเป็นเด็กนั้น เมื่อทำอะไรลงไป คนทั้งหลายต่างปวงก้อมให้อภัย และเราก็มักเคยคิดว่า ความตายนั้น ไม่มาถึงวันใดก็วันหนึ่ง หากเราไม่อยากตายทั้งเป็นครับ ไม่ว่าจะตายช้าหรือตายเร็วก็ตาม”

“แล้วคุณคิดจะทำยังงัยกันล่ะ?” ผมก็นึกย้อนไปถึงหนังสือ ครึ่งรักครึ่งใคร่ เด่มนั้น ชายดีเกินกว่าคาด นั้นเป็นความดำริ่ใจของด้านกิมพินส่วนหนึ่ง แต่นั่นยังหาใช่ความภาคภูมิใจไม่.

Sunida แห่งหนังสือพิมพ์ Bangkok Post ได้ฉีกเรื่อง บ๊อบคอกแตก ของ สุจิตต์ วงษ์เทศ ออกเป็นภาคอังกฤษว่า SOLILOQUIES !!! และเขียนเรื่อง ข้าฆ่ามัน ด้วยเหตุนี้ ของ ชรรค์ชัย บุนปาน ออกเป็น I killed her for that reason ลง Bangkok Post ในเดือนและเดือนต่อมา

พร้อมกันนี้ ก็ฉายบุคคลิกของ ๒ กุมภาพันธ์ พราวว่า

The author writes with an idiom of his own which is compounded with archaism, alliterations, puns and non sequiturs, all of which go to make him outstanding among contemporary Thai authors of short stories. He also displays a fierce cultural patriotism in all his stories. Suchitt is currently an archaeological student at the Fine Arts University and is also a Thai classical musician. He writes both verse and prose a collection of his work has been published in four different volumes.

The author is one of the angry young men of this period. His work has made him one of the best known among the contemporary Thai writers of short stories.

Some of his work has been published together with Suchitt Vongthes, whose short story was featured as a Thai Short Story of the Month last

month. Like Suchitt, Kanchai writes both prose and verse.

Born in Rajburi, Kanchai is now a senior student at the Archaeology Faculty, Fine Arts University.

สำนักพิมพ์ขอขอบคุณ คุณสุนิศา ที่ได้หยิบฉวยเอาไปแปล ณ ท่ามกลางความคิดคำนึง

“เราจะพิมพ์หนังสือกวีนิพนธ์ขนาดพ็อกเก็ต คุณสุพล จะไหวไหมครับ”

“กวีนิพนธ์ลวนๆ หรือ?” ผมถามพลางคิดถึง ‘รงค์ วงษ์สวรรค์’ ซึ่งเคยบอกว่า ได้อ่าน นิราศเมืองนนท์ นิราศมหาชัย กลอนลูกทุ่ง และ เหลือกทุ่งแล้วอยากคิด ๒ หนุมเท่านั้นเป็นบ้า ไร้... เป็นหนังสือขายได้ ดันพิมพ์ ออกมาจำนวนน้อยเหมือนชนหน้าอก และพิมพ์ออกเร็วเกินไปเลยด้วย- ถามเขากลับว่า ตอนนั้นเพิ่ง ๑๘ ย่าง ไฟใน หัวใจฉานโชน อยากรทำงาน ไม่ได้ดวงหน้าดูบหลังอะไร ทางการเงิน จะเป็นอะไรไปครับ หยิบ ๓ เล่มมารวมกัน พิมพ์ ออกมาใหม่ก็ยังได้

“ครับ, กวีนิพนธ์ลวนๆ”

“เงาะ ๓ เล่มที่เคยเกริ่นๆ ไฉนหรือ?”

“เปล่าครับ ใหม่ท่วมๆ ยังไม่เคยรวมเล่มที่ไหนเลย”

“ตกลง ผมไม่มีอะไรชัดของ คุณจะให้ขอหนังสือ อะไร?”

“กูเป็นนิสิตนักศึกษา”

“กูเป็นนิสิตนักศึกษา” ผมทวนคำ “นี่ยังเงิ่นมา ถึงได้ตั้งช่อหมู่ทะเลดูเด๋อด้วยงั้น”

“ไม่คำตอบครับ”

ในสภาพความเป็นจริงของยุคปัจจุบัน หนังสือประเภทกวีนิพนธ์ ไม่ได้เป็นหนังสือหายากแต่เพียงอย่างเดียว หากยังเป็นหนังสือขายยากอีกด้วย

ระยะเวลา ๑๕ ปีที่ผ่านมา หนังสือกวีนิพนธ์หลาย ๑๐ เล่มนั้นพบความสำเร็จไม่เท่าที่ควร มีน้อยรายขึ้นหยัด อยู่ได้เพียงแค่อเล่มอดตัว สัจจิตต์ วงษ์เทศ ขรรค์ชัย บุนปาน เป็นผู้ยื่นอยู่ในประการหลัง

การจับนกมาตีปีกทั้งเป็นบาปฉันใด การห้ามกวีไม่ให้เขียนก็เป็นบาปฉันนั้น

แต่ สุจิตต์ วงษ์เทศ ขรรค์ชัย บุนนาค ไม่ได้เป็นกวี

เขาอาจเป็นเด็กเกรงกลัวผีโตเล่าเรียนมหาวิทยาลัย
เขาอาจเป็นเด็กที่ของนาผู้ต้องมนต์เสน่ห์ ขุนช้าง—ขุน

แผน

เขาอาจเป็นเด็กที่มอดคตอผู้ใหญ่ (ตัว)

เขาอาจเป็นเด็กหนุ่มที่จงรักภักดีหญิงสาวนางเดียว

เขาอาจไม่ได้เป็นอะไรเลย แต่เขาเป็น

สุจริตชน

และยังเป็นเด็กโดยแท้

สำนักพิมพ์ ประพันธ์สาร
เจ้านครเกษม พระนคร
โทรศัทพ์ ๒๓๒๕๕

สำนักพิมพ์ ประพันธ์สาร
เจ้านครเกษม พระนคร
โทรศัทพ์ ๒๓๒๕๕

สุจิตต์ วงษ์เทศ

อาศิรวาท	๒
โคลงกวีลิลิต	๔
น้ำท่วมทุ่ง	๗
ผักบั้งโหรงเหรง	๑๐
ผยอง	๑๖
หญิงไว	๑๗
สวนลมพิน	๒๐
เพลงกลองหลอก	๒๒
กล่อมบวงกอก	๒๕
อยุธยา	๓๐
แท้ลพระรอด	๓๒
แท้ล Baroque	๓๕
รำพึงกังกั	๔๑

- ๔๘ วรรณจาก
 ๕๑ ไปตามเพลง
 ๖๐ ชาวร้ายจากวอชิงตัน
 ๖๔ ลูกทุ่ง
 ๖๗ บางตอน จาก กล่อมลานสะกา
 ๗๗ คอกไม้
 ๘๐ แผลสามหา
 ๘๑ เหล็กทุ่ง
 ๘๖ พิชัยสงคราม
 ๘๘ กล่อมเขาวังที่เพชรบุรี
 ๙๖ โอม มณี ปทุม ทุม
 ๑๐๑ ลำน้าเพลงเรือตามยุคตามสมัย
 ๑๐๕ ลำน้าฟิ่งซ่าน
 ๑๑๕ กุเป็นนิตินักศึกษา

บรรณานุกรม

- ๑๒๐ วันจักรี
 ๑๒๒ ถวายพระเกียรติ
 ๑๒๕ ถวายพระพร
 ๑๒๗ ทุกข์ที่แผดผลาญ

ปฐมก้ามอยุธยา	๑๓๑
ชาวลิบบัว	๑๓๘
อีกอารมณ	๑๔๐
กินฉลอง ฯ	๑๔๓
ไม่มีข่าวจากนรก	๑๔๘
มรรคาที่ควรเดิน	๑๕๑
ยมของกรรท	๑๕๔
อารมณอื่นร้านทุรน	๑๖๑
เทศน์สองธรรมาสัน	๑๖๓
นรกกิตติง	๑๖๗
ความผิดของพ่อ ฯ	๑๖๘
กินที่นรกแอบยืม	๑๗๓
พระธรรมบทในดวงตา	๑๗๗
ทิมกะเต๋อ	๑๘๑
หลักเมืองถึงยาโม	๑๘๔
น่านาสังวาส	๑๘๑
แพ้เซิงชน	๑๘๘
ถึงนักเรียนประชาสัมพันธ ุ่ วัน ๘	๒๐๐
๑๕ ธันวาคม	๒๐๒
โคลกที่ชกข้างซิบ	๒๐๕

สมุดวิเศษ

อาศิรวจน์

๑ พระพุทธเจ้าชาเอย
 ตรีสมบัติจรดใจ
 กระจัดกระจายไปจังหวัด
 ทุ่งทุ่งท่าทุกถ้ำธาร

๑ พระพุทธเจ้าชาเอย
 พระราชวงศ์พระจักรี
 เพียงพระนารายณ์พระอดดาร์
 ใ้ พระรมโพธิทอง

๑ พระพุทธเจ้าชาเอย
 วนที่ & ษณวา
 พรพระพุทธรพระชนมณีน้า
 พรพระสังขพระมองใต้

กลิ่นสุคนธมาลัย
 มหิมหาวโนทยาน
 ทุกช่องชฎุกุหาละหาม
 พระพุทธเจ้าชาเอย ๗

พระรัศมีพระสุริยศรี
 พระภูมิพลพระโพธิทอง
 พระแผ้วถ่อสรพิษผยอง
 พระพุทธเจ้าชาเอย ๗

วันเฉลิมพระชนมพรรษา
 อัญเชิญพระรัตนตรัย
 พรพระธรรมพระสุทธพระทัย
 พระพุทธเจ้าชาเอย ๗

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม
 ขอลาพระ

๑ พระพุทธเจ้าชาเอย
 นอกจากแสงพระสุริยา

๑ เทอเคยพระมารดร
 ทองประทีปแสงโลม
 เย็นพระบารมีพระราช
 ทุกตรอกซอกแซวงคาม
 เมตตาบันเทิง

ดอกเอยเจ้าดอกขจร
 ๑ ใ้ พระพุทธเจ้าชาเอย
 พลาณาภาพพูนเพญ

๑ พนนาพนฟ้าและ
 พนออกศัลมถินที่
 สัมมุติเทวินทร์
 เฉลิมพระชนมที่อมทน

ใ้พระพุทธเจ้าชาเอย
 แลแสงพระจันทร์กแจ่มพโยม

แห่งพระนครประดุกโคม
 สู้พลกนิกรสยาม
 ทานราชฎตาม
 สี่มาลีโมสร

จรงเวียงทวยนาคร
 ทเดอดรอนกรมเย็น
 ขอพระไ้ตรรัตนเป็น
 พระบรมราชิน

พนดิน
 เพกพน
 แวดโลก นนา

กระทงรอยพรราชาผู้๗

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม
 ขอลาพระ

โคลงศกดิ์สิทธิ์

๑ ชิวตันหากถิ่น
 สูญเสนาหาปราณ
 แก้วคงจกเลื่อมรา
 หมดศกดิ์สิทธิ์ประกายแพรว

สินหา
 แฉงแกว
 ค่ำหมด
 พลุ้งฟ้าเวียงสยาม

๑ หัวใจอาจหักห้าม
 เท้าก้มอาจกำศรवल
 ร่างกายจกอบอด
 บเหือดบแห่งหมด

ครวญทวน ให้ยา
 สลด
 แต่ทุกข์ ทิวฮ่า
 ฮะโหย โฮโหย

๑ จักถนชลเนตรให้
 สูบได้ปากกาอีก
 รักเจ้าเทารูลึก
 บรูจกมดแจ่ง

เป็นหมก
 หนึ่งแห่ง
 รักศกดิ์ ตนแล
 ค่ำเช้าครวโด

๑ ซาดหนึ่งเกิดชั่วร้าย
 อันจักมุดหุ้มมุด
 กอบกรรมกักอบสุด
 ฤทธิแลวมน่มอบ

เป็นมนุษย์
 ไม่ชอบ
 ใจกอบ
 มนัสสา

๑ จักนับสรีระคดอย
 จักนับจันทรจรรจันทร
 นับดาริกากรอนัน
 แคมเครื่องหมายไวพณ

ควรวาน
 ค่ำครน
 สุกสว่าง
 ภพนเป็นพระยาน

๑ หัวใจหนึ่งให้
 ใครใคร่กบ่ยอม
 บ้ำเพิ่มตะบะขอม
 รอมแม่กำหนดไว้

มุกหอม แม่รา
 ยนให้
 คร่ำเคร่ง ตลอดแม่
 ว่าไว้จันพิช

๑ สัจจารสุจวิตน์
 รัททอนรูวาร์ก
 ใครหยามลึกจัก
 พยาบาทไวโหด

ขลังนัก
 ถูกผิด
 อาฆาต
 ตรักตรอง

๑ น้องเอยนกนั้นน้อง
 เฝียงดูรียงคชอดี
 ฝันถึงจะเข้พาพร
 เข้ปรวาเข้

ปราณ
 ไค้กเข้รา
 คักคดลัทธิ
 คนเข้ย่างฝัน

หน้าทวมท่ง

๑ บิดประตุเพอบบัน
 โอม อานมนตมหาสา
 ชอตรงมนคงบา
 จวบคาบสอองบี่แลว

เส่นหา ฮะฮ่า
 หัสแกลว
 รมี่แม่ นะแม่
 จักอุมเอาใจ

๑ รักแหวบรูรด
 งามบ่ดอคำคัญ
 คนค้แหละค้อชวญ
 ส้าวเขยงเจ้าเส่นาเรหน้า

ลาวัญญ์ เลยรา
 คุฟ้า
 ของโลก
 คุน้ำใจกู

๑ สัจจะนะแม่เจ้า
 ฝั้วการณบ่เปิดเมย
 ชายโตมิดวงเลย
 กูจักเกณททพสุ

ประคณเฮย
 รับริ
 ชิงแม่ กูแม่
 คักกอนองน่านลัมย

๑ ดิบรบชวบรู
 ดชวบเป็นอา
 ใจเมตดอกค้อตรา
 จักทนุดนอมเพยง

เลยรา แม่รา
 กาค้เกลยง
 สัจจะ
 เลือดเนอของกู

๑ เนอนองไซเนอคู
 เนอคูเนอคูไ
 หอมเนอแม่เต่งไต
 หอมกระจายเฟ็ดฟุ้ง

ใครใคร
 ไรจันรุ่ง
 โดยตลอด ราแม่
 จากฟ้ามาหอม

๑ แกมยุยตงเกลียดยอม
 คุบนิ่มแฉวนาบตุ
 แกมเจ้ากระเจิงพรู
 เพียงสันทพิศันตแย้ม

เรณู
 กบเกม
 พรายเส้นห
 เขยมทาจกรवाद

๑ ดั้นโลกกบรู
 ดั้นแผ่นดินบพัก
 รุกแลอวรูจก
 เกลียดบอิจเกลียดเตลา

ดั้นรัก
 จูบเจ้า
 รังเกียจ
 เกลียดแก้วประกกร ไต

๑ ดักมรุจเรขเยอง
 รอยนาบรดเนอพบ
 ประจจวบดกยมกบ
 ทพิยกอดทพิยเกล็ดอกยม

ระยิบระยับ
 นิ่งพรม
 กายทิพย
 เกล็ดอกเขย้าใจ

๑ หอมต้งมกส์ต้งไต
 ไลต้งโถมโถมต้งหาว
 งามอย่างหญิงหยิ่งอย่างสาว
 กุกังงอนคักคิดลา

ดวงดาว
 ชุมน่า
 มีคักดี
 แก่เจ้านรันตร

๑ อ้า ต้าออยงเส้นหให้
 ตรภพกบกลด
 รันเรงระรวัดด
 รุกบขยรบบยง

หอมหัว ใจเฉย
 ตราบพลง
 ตรโลก
 บยัยลีเนหา

๑ มั่นใจกันอัยารอน
 กูบไซช่ายใจ
 รักใครกรักใคร
 รักรำรอกพราเพอ

หัวใจ เลยรา
 เพอะเพ้อ
 รักหนึ่ง รักแม่
 เพรยอกเจาคนเคยอ

๑ เส้นผมเส้นหนึ่งกล้า
 เกล็ดอกกบเกศาไคก
 ผมหอมอกกบไบก
 เส่พิทพิยลิบไปร้อย

เป็นโชค
 สอดสร้อย
 บุญแบ่ง
 โลกร้อยแผ่นดิน

๑ อ้า โคมพิศวาสชู
 จูบฝากเจ้านฤมิต
 แม่น้ำแห่งสุจริต
 ทูนแม่กลางฟ้าต้า

ชีวิต กุรา
 แม่น้ำ
 แแรงรัก หลากแม่
 โลกร้อยรักษา

ผักบุ้งโทรงเทรง

๑ ถึงเจ้าบิดแจ้
 จรุงจนาอก-
 แกกู่ซังต่านัก-
 กุกระโดดลอยฟ้า

๑ ถึงเจ้ามิเอ้อยให้
 กูกกลันนาตา
 แต่โทมันตัส
 วันพรุ่งวันมะวันให้

๑ ปราบกฐพระแก้วเพ่ง
 นัรนาทแรงปรารธนา
 พิเภกพระโหรา
 กุลตตรนชอย

ใจรัก
 ขระกล้า
 นามแม่ นะแม่
 ซ้ำฟ้าเพียงใจ

ดีเนหา
 หลังได้
 นามแม่ นะแม่
 หกฟ้าหกดิน

ทิพยาน หนึ่งรา
 มุกจ้อย
 เขิญสุก ดวงพอ
 สุจิตต์หมนมมันต์หมาย

๑ ตูรา แม่น้องพิ
 รักพบเหมือนใคร
 แต่ว่าจักเป็นไหน
 วันหนึ่งเกิดจักเพื่อ

๑ รักเจ้าบแม้นรัก
 ทรกรรกโฉมศรี
 ผิดเจ้าผิดสตรี
 ใจมิสามารถคิด

๑ กล่าวหาญบอกรักได้
 เพราะมันบริสุทธดง
 พลาดหมายหากตายฝั่ง
 ฝากไว้กับพระประดิษฐ์

๑ หวงอิฐูไซ่ห้วงก้อน
 หวงเจ้าไซ่สังขาร
 หวงอิฐูทวิญญาน
 หวงเจ้าเพราะกูรัก

พิสมัย
 ดอกเน้อ
 นันต์ บอกลแม่
 ออกทิวฟ้าดิน

นารี
 สุจริต
 อนอน
 คุนน้ำใจใคร

โดยอหัง กาวีรา
 รัมฤทธิ์
 ใจฝาก แม่แม่
 อารณ

อิฐูพาน พังเลย
 ฐูปลักษณะ
 ของอิฐู
 วิญญาน

๑ มุกหอมบ่แม่นมุก
 มุกหอม^{๕๕}มนคอบเม
 อบต^{๕๕}คน^{๕๕}ชร^{๕๕}ร^{๕๕}เร
 หอม^{๕๕}กล^{๕๕}น^{๕๕}มุก^{๕๕}น^{๕๕}แล^{๕๕}ว

ในทะเล
 รุม^{๕๕}ต^{๕๕}แก^{๕๕}ว
 ญ^{๕๕}น^{๕๕}ม^{๕๕} น^{๕๕}ัก^{๕๕}แม่^{๕๕}
 หอม^{๕๕}ท^{๕๕}ง^{๕๕}ช^{๕๕}ว^{๕๕}

๑ ฟ้า^{๕๕}ผ่า^{๕๕}เถ^{๕๕}ระ^{๕๕}ไ^{๕๕}ช^{๕๕}เย^{๕๕}ย^{๕๕}
 เข^{๕๕}ย^{๕๕}น^{๕๕}เพ^{๕๕}ร^{๕๕}า^{๕๕}ระ^{๕๕}น^{๕๕}อ^{๕๕}ย^{๕๕}ไ^{๕๕}จ^{๕๕}ย^{๕๕}
 ด^{๕๕}ว^{๕๕}ย^{๕๕}ก^{๕๕}ุ^{๕๕}ย^{๕๕}น^{๕๕}บ^{๕๕}ุ^{๕๕}ป^{๕๕}า
 แต่^{๕๕}ว^{๕๕}า^{๕๕}เจ^{๕๕}า^{๕๕}ม^{๕๕}ล^{๕๕}ัก^{๕๕}ไ^{๕๕}้

ห^{๕๕}ย^{๕๕}น^{๕๕}ห^{๕๕}น^{๕๕}
 ย^{๕๕}ิง^{๕๕}น^{๕๕}ัก^{๕๕}
 พิ^{๕๕}ล^{๕๕}ว^{๕๕}าศ^{๕๕}
 อ^{๕๕}บ^{๕๕}อ^{๕๕}าย^{๕๕}

๑ อ^{๕๕}บ^{๕๕}อ^{๕๕}าย^{๕๕}ช^{๕๕}า^{๕๕}ย^{๕๕}ห^{๕๕}น^{๕๕}า^{๕๕}ท^{๕๕}ว^{๕๕}
 ป^{๕๕}า^{๕๕}ก^{๕๕}จ^{๕๕}ก^{๕๕}ม^{๕๕}เ^{๕๕}ร^{๕๕}ง^{๕๕}ด^{๕๕}ิน^{๕๕}
 ห^{๕๕}มา^{๕๕}ย^{๕๕}ห^{๕๕}เ^{๕๕}ง^{๕๕}น^{๕๕}ล^{๕๕}ี^{๕๕}ฟ^{๕๕}้า^{๕๕}ด^{๕๕}ิน^{๕๕}
 ด^{๕๕}า^{๕๕}ว^{๕๕}ช^{๕๕}ไ^{๕๕}่^{๕๕}ป^{๕๕}า^{๕๕}ก^{๕๕}เ^{๕๕}ย^{๕๕}

ช^{๕๕}ร^{๕๕}ณ^{๕๕}ิน^{๕๕}
 เ^{๕๕}ย^{๕๕}า^{๕๕}ระ^{๕๕}เ^{๕๕}ย^{๕๕}
 ช^{๕๕}้า^{๕๕}ร^{๕๕}า^{๕๕}ก^{๕๕}ม^{๕๕}ล^{๕๕}ห^{๕๕}น^{๕๕}อ^{๕๕}
 ห^{๕๕}ม^{๕๕}ก^{๕๕}ห^{๕๕}เ^{๕๕}ม^{๕๕}ัน^{๕๕} ก^{๕๕}ุ^{๕๕}ห^{๕๕}เ^{๕๕}ม^{๕๕}ัน^{๕๕}

๑ ช^{๕๕}ว^{๕๕}ญ^{๕๕}เ^{๕๕}อ^{๕๕}ย^{๕๕}ช^{๕๕}ว^{๕๕}ญ^{๕๕}แม่^{๕๕}เร^{๕๕}น^{๕๕}
 ก^{๕๕}ุ^{๕๕}จ^{๕๕}ัก^{๕๕}สุ^{๕๕}ช^{๕๕}ว^{๕๕}ญ^{๕๕}ง^{๕๕}
 ย^{๕๕}ม^{๕๕}เ^{๕๕}ย^{๕๕}ม^{๕๕}เ^{๕๕}ด^{๕๕}เ^{๕๕}แม่^{๕๕}ท^{๕๕}ง^{๕๕}ล^{๕๕}
 ผ^{๕๕}อ^{๕๕}บ^{๕๕}ย^{๕๕}ม^{๕๕}ก^{๕๕}ุ^{๕๕}ไ^{๕๕}่^{๕๕}ร^{๕๕}้า

ล^{๕๕}อ^{๕๕}ง^{๕๕}ด^{๕๕}ง^{๕๕} ไ^{๕๕}ด^{๕๕}ฤ^{๕๕}
 ก^{๕๕}ล^{๕๕}ับ^{๕๕}ห^{๕๕}เ^{๕๕}ย^{๕๕}้า
 เ^{๕๕}ห^{๕๕}ม^{๕๕}ร^{๕๕}า^{๕๕}
 ไ^{๕๕}ศ^{๕๕}ก^{๕๕}น^{๕๕}้า^{๕๕}ด^{๕๕}า^{๕๕}ไ^{๕๕}ท^{๕๕}ร^{๕๕}ม^{๕๕}

๑ วน^{๕๕}ก^{๕๕}อ^{๕๕}น^{๕๕}พ^{๕๕}น^{๕๕}ง^{๕๕}น^{๕๕}อ^{๕๕}ย^{๕๕}
 น^{๕๕}อ^{๕๕}ง^{๕๕}แม่^{๕๕}ท^{๕๕}ง^{๕๕}ฟ^{๕๕}เ^{๕๕}ก^{๕๕}ด^{๕๕}
 ด^{๕๕}ว^{๕๕}ย^{๕๕}เ^{๕๕}ด^{๕๕}เ^{๕๕}น^{๕๕}ห^{๕๕}า^{๕๕}อ^{๕๕}า^{๕๕}ด^{๕๕}ย^{๕๕}
 จ^{๕๕}ิง^{๕๕}น^{๕๕}พ^{๕๕}น^{๕๕}ช^{๕๕}พ^{๕๕}าก^{๕๕}ย^{๕๕}บ^{๕๕}า

ใน^{๕๕}ใจ^{๕๕}
 จ^{๕๕}ร^{๕๕}ด^{๕๕}ฟ^{๕๕}้า
 ย^{๕๕}้า^{๕๕}ค^{๕๕}า^{๕๕}
 ก^{๕๕}้า^{๕๕}น^{๕๕}ล^{๕๕} ด^{๕๕}ิง^{๕๕}น^{๕๕}

๑ ห^{๕๕}ว^{๕๕}ง^{๕๕}ไ^{๕๕}ว^{๕๕}ท^{๕๕}อ^{๕๕}ง^{๕๕}เท^{๕๕}ย^{๕๕}ว^{๕๕}ฟ^{๕๕}้า
 เ^{๕๕}ช^{๕๕}ิ^{๕๕}ญ^{๕๕} ม^{๕๕}ั^{๕๕}ร^{๕๕}น^{๕๕}พ^{๕๕}า^{๕๕}ร^{๕๕}า^{๕๕} ช^{๕๕}ว^{๕๕}ญ^{๕๕}
 บ^{๕๕}า^{๕๕}ป^{๕๕}ก^{๕๕}ุ^{๕๕}แม่^{๕๕}ค^{๕๕}น^{๕๕}ช^{๕๕}ั^{๕๕}ณ^{๕๕}ท^{๕๕}
 แม่^{๕๕}บ^{๕๕}ร^{๕๕}ู^{๕๕}ไ^{๕๕}จ^{๕๕}ร^{๕๕}ัก^{๕๕}

ท^{๕๕}เ^{๕๕}น^{๕๕} ช^{๕๕}ะ^{๕๕}ช^{๕๕}า^{๕๕}
 เ^{๕๕}ด^{๕๕}็^{๕๕}ย^{๕๕}บ^{๕๕}ค^{๕๕}ัก^{๕๕}ด^{๕๕}
 ก^{๕๕}ร^{๕๕}ุง^{๕๕}อ^{๕๕}ไ^{๕๕}ย^{๕๕} ช^{๕๕}ย^{๕๕}า^{๕๕}แม่^{๕๕}
 ร^{๕๕}้า^{๕๕}ห^{๕๕}ว^{๕๕}น^{๕๕}ค^{๕๕}ร^{๕๕}ว^{๕๕}ญ^{๕๕}ห^{๕๕}า

๑ ก^{๕๕}ุ^{๕๕}น^{๕๕}ม^{๕๕}บ^{๕๕}ง^{๕๕}ป^{๕๕}บ^{๕๕}า^{๕๕}
 พ^{๕๕}อ^{๕๕}ง^{๕๕}ก^{๕๕}ย^{๕๕}ม^{๕๕}ดี^{๕๕}ไ^{๕๕}่^{๕๕}ย^{๕๕}
 ห^{๕๕}ว^{๕๕}ง^{๕๕}ค^{๕๕}ล^{๕๕}อ^{๕๕}ง^{๕๕}ช^{๕๕}่อ^{๕๕}มา^{๕๕}ด^{๕๕}ย^{๕๕}
 ช^{๕๕}้อ^{๕๕}ย^{๕๕}ช^{๕๕}่อ^{๕๕}มา^{๕๕}ด^{๕๕}ย^{๕๕}ร^{๕๕}า^{๕๕}บ^{๕๕}

ด^{๕๕}อ^{๕๕}ย^{๕๕}ไ^{๕๕}น^{๕๕} น^{๕๕}ัก^{๕๕}ฤ^{๕๕}
 ค^{๕๕}้า^{๕๕}ส^{๕๕}ต^{๕๕}ร^{๕๕}ี^{๕๕}ส^{๕๕}่า^{๕๕}ป^{๕๕}
 ล^{๕๕}ี^{๕๕}ม^{๕๕}ไ^{๕๕}ด^{๕๕}ก^{๕๕} น^{๕๕}เ^{๕๕}้า^{๕๕}
 ร^{๕๕}ว^{๕๕}ง^{๕๕}ห^{๕๕}าย^{๕๕}

๑ ช^{๕๕}้อ^{๕๕}ส^{๕๕}ต^{๕๕}ย^{๕๕}เ^{๕๕}อ^{๕๕}า^{๕๕}ไ^{๕๕}ว^{๕๕}่^{๕๕}ว^{๕๕}าย^{๕๕}
 ฤ^{๕๕}๓^{๕๕}เพ^{๕๕}อ^{๕๕}ท^{๕๕}า^{๕๕}ด^{๕๕}ท^{๕๕}ร^{๕๕}มา^{๕๕}น^{๕๕}ท^{๕๕}
 ช^{๕๕}้อ^{๕๕}ส^{๕๕}่า^{๕๕}ย^{๕๕}ด^{๕๕}ิ^{๕๕}เ^{๕๕}น^{๕๕}ห^{๕๕}า^{๕๕}ด^{๕๕}น^{๕๕}
 ฤ^{๕๕}๓^{๕๕}เพ^{๕๕}อ^{๕๕}ร^{๕๕}้า^{๕๕}ป^{๕๕}ระ^{๕๕}เ^{๕๕}ล^{๕๕}่^{๕๕}ห^{๕๕}่^{๕๕}ด^{๕๕}็ก^{๕๕}

ว^{๕๕}ง^{๕๕}ว^{๕๕}น^{๕๕} เ^{๕๕}ท^{๕๕}ง^{๕๕}ษ^{๕๕}ฤ^{๕๕}
 ไ^{๕๕}ช^{๕๕}เ^{๕๕}ล^{๕๕}็ก^{๕๕}
 ม^{๕๕}ิ^{๕๕}เ^{๕๕}ก^{๕๕}ย^{๕๕}ร^{๕๕}ด^{๕๕}ิ^{๕๕} ย^{๕๕}ศ^{๕๕}ฤ^{๕๕}
 ด^{๕๕}็^{๕๕}ว^{๕๕}น^{๕๕}ค^{๕๕}ว^{๕๕}้า^{๕๕}ด^{๕๕}า^{๕๕}ล^{๕๕}ช^{๕๕}ม^{๕๕}

๑ ส้มส้มตำห้า
 หวงทองเทยพ้าดู
 สายโลหิตเนตรพร
 พรากแม่พรากเร็นลับ

ใจกุ
 ลั้งสรรรพ
 พรากพราก
 แม่แดง

ผยอง

- ๑ หัวใจจะวาย
รอเวลาปรานี
- ๑ อันอกคิดถึง
ไหนเล่าจะมา
- ๑ หัวข่าวก็เสพยา
หัวเส้นหนานัน
- ๑ เออ... กุรุติ
ชัวพายุกระพือ
- ๑ ถ้าเงินบาทหมด
กุหรือจะยอมกม
- ๑ ผิดนกกัขอให้
แต่ขอเวลา

เสียให้ไตทกนาท
โลกนเหมอนไรเวลา
เพชรน้ำหนึ่งในโลกา
บิตเบือนหัวใจกัน
ยัดเวลาไปอาลัย
จะให้เสพยาไรฤ
ช้วนนานนิกหรือ
ชัวตักไปตามลม
หิวจนใส่ชดใส่ขม
กราบขอกางปลา
ดกยเสียดวยเส้นหา
กุสร้างโลก... กอนตาย

หญิงโวย !

- ๑ ไม่เคยบอกออกหากห่างจากเจ้า
เพราะกุเขลาขลาดเล่ห์เส้นหา
ถวายนหัวเลวกปลมมดิมตา
รักเจ้าฉันจึงมกลารัก ใคร ใคร
- ๑ ยิงยอมตายเสียบนตักหากสิ้นตั้ง
มิจะตัดคอใดจะตัดให้
ต่อตตตันต้นมอคือขอใจ
ถาตตได้เป็นตองตตถวายนาง
- ๑ พวกกวาบอดกยงบายอมตามบอด
ชอกกอดเส้นหาอย่าเห็นห่าง
เนอไม่ได้เอาคัยค้ำมาควางควาง
กอดควาจาเจ้าได้บางกยงต

๑ นมาเสแต่ตรงซุนสนทรเส่นาร
 ค้าเพราะเพราะให้คนอนหมดหรืออน
 กุกหนมเหนาหนาไร่ราค
 เจ้าถอส่วยสาวศรี กระนนฤฯ

๑ ทงบงเบาเงางอดเหมือนหยอดแบ่ง
 มาจากแขวงอสุวาลงกาหรือ
 กุกหนงในบรมถีมอ
 ดามทอทอกยงกลาพะนรบ

๑ ซาดซซาทุชะลามารักเจ้า
 เจ้าจะถอวาเป็นเจามนชนบ
 กุกถอคักตชชาไมชอคิบ
 พบหนากนเหมือนไม้พบไม้พุดกัน

สวนลุมพินี

๑ งามนมหินรีตเน้อ
งามล้ำงามไต้สาม
เกาะลอยอุเกาะถาม
หอเหล็กเป็นเหล็กล้วน

๑ เดือนสิบเอ็ดน้านอง
กินรจิงแนบองนงค.

๑ วนันหนอกามโรค
มาเลนจากกนเถด

๑ หอเหล็กเอ๋ยพ่องงมา
เห็นสัตว์รค้อยู่วาไร

นหมาง
สืบถ้วน
โรครวด
แหกแล้วลุมพินี

เดือนสิบสองน้าทรง
กินวิ

จรรยาไศลกนลงวันเกิด
ในลุมพินี

ชักช้าเสียนไฉน
ประเวณี

๑ โรงแรมตักร้อยชั้น,
อดมคคิของ คุสิต

๑ ไร่ดอกโล่นบานเช้า
ดอกทองจิงพากันเดิน

๑ ข่อยน้อยนตุ้จวิต
ถววยบังคมเคียมอนู

๑ พ้าผ่าเถาะอุยาพักเวณ
กระแตไฟฟ้าวัชระ

ตำระพันตักร้อยชนิด
ธานี

ดอกคุดเค่าบานเย็น
เดี่ยวป็นปี

วางชวดอนมทะเล
ตำวริย

มันแควกรรมจาบะ
ปาน้อย ๒๑

เพลงคลองหลอด

- ๑ เดอนลับเข็ดนานอง
กุ้งเข็นเรือลง
เดอนลับส่องนาทรง
คลองมอญ
- ๑ รุงเข้ากระกรรเข้า
กะเตงลงนาวา
เมอ่อมชาวอุมปลา
ล้างามงอน
- ๑ แดงทองส่องทาง
กระหมคณครนควง
พายพลางก็เหเพลง
ช่วยกล่อมกตอน
- ๑ จูจแม่ดำแจยก
บุษบาแม่เอาทั้ง
แม่เปี้ยกหน้าติดคั้ง
ริมตำคร
- ๑ ออกแม่น้ำเจ้าพระยา
ตะวันออกแดดอุ่น
ข้างอารามปรางค์อรุณ
ลมอ่อนอ่อน

- ๑ มดียาเหยอ
จับระบำรำเป็ลลย
ว้ายตามเรือมาเรอขเรอข
แลอวยพร
- ๑ ใอแม่น้ำยามเข้า
คณกรทบม้งตาม
เหมอนแรเงาเดียงตงาม
จรรคตอน
- ๑ แลเห็นสระพานพท
ตีปดตีปะตณ
อุดลุดออดน
จรรจร
- ๑ เรือล่องเข้าคลองหลอด
แค่ปากคลองไม่ระอาด
อยากจะจอดปากคลองตลาด
เป็นถันตอน
- ๑ นำพ้งเรือ (ชะ...ชะ...ชะ...ช้า)
คลองไมตณเมอนนาวา
เลือพ้งป่า
มาตีญจร
- ๑ รั่มขนนขนานขนัด
มองเห็นว้ตราขประคิษฐ
ขนท้าวตราขบพิท
แลอด้งทรณ